

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniae Agrippinae, 1707

Q. 144. Quomodo aliquis ratione temporis excusetur à mortali.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42515

Si antè non potuerit fieri , aut si alioquin Barb. Tonfor esset deserendus , aut si ideo die festi tondeant, quia tum veniunt Rustici aut alii operari aliis diebus impediti , poterunt enim tondere licet barbi tonsio ad longum tempus duraret.

§92 §. 5. Sartores, qui bonâ fide appromiserunt vestem, quam reipsa putaverant ante diem festum perficiendam, excusantur, si, ut stent promissi laborent post medium noctem usque in Festum, Laym. L.4. T.7. c.4. n.2. Dian. P.4. T.4. R.62 ; intelligi si ideo passuri essent incommodum, nam si excusant possint, tenentur à labore abstinere.

§93 §. 6. Famulantes laborare posunt, si recusando Dominos suos ad gravem indignationem commoverent, ex qua prudenter timerent incommoda, Illsung num. 177.

§94 Q.144. Quomodo aliquis ratione temporis excusat a mortali. R. §. 1. Azor, Bonac. Regin. putant esse mortale laborare ad horam; Fagund apud Ills. num. 168. adjicit medium, vel pro summo, integrum quadrantem : Castrop. & Trull. ponunt duas horas: è contrà aliqui Canonistæ requirunt tertiam partem diei, sed communicer ab omnibus exploduntur. Non esse mortale per duas horas laborare, est jam recepta nostrâ sententia, inquit Tamb. L.4. c.3. §.2. n.1; assentiuntur Gran. & Ills. suprà; Dian. P.5. T.5. R.6. dicit non fore mortale, si duæ horæ non excedantur; Sanchez dicit minus quam duas horas non sufficere ad mortale, testaturque juniores Theologos plus quam duas requirere; & ratio potest esse, quia duæ horæ videntur pars modica diei, utpote duodecima. Fill. March. & Gobat in Clypeo num. 283. requirunt tres horas, sed communior nunc & probabilior est sententia.

sententia, si saltem multum ultra duas horas labo-
retur, fore mortale.

§. 2. Non est mortale singulis Festis ad duas horas ⁵⁹⁵
laborare, quamvis id velis facere & re ipsa facias
toto anno, quia dies & labores illi non uniuntur
in ordine ad constituendam materiam gravem
pro inhonoratione alicuius Festi, Sancb. in Dec.

L. I. c. 4.

Q. 145. Quid notandum circa forensia. Rx. De his ⁵⁹⁶
habet Busenbaum relatus num 583: aliqua tamen
clarius explicanda sunt, ut etiam melius intelliga-
tur, quandonam adsit excusatio.

§. 1. Per forensia intelliguntur actiones, quæ
quamvis non sint serviles, tamen quia nimis distra-
hant animum & cultum divinum impediunt,
prohibentur, Tit. de Feriis Cap. 1. Omnes dies Domi-
nicos à vespere in vesperam cum omni veneratione
decernimus observari, & ab omni illicito opere absti-
nere, ut in eis mercatum minimè fiat neque placitum,
neque aliquis ad mortem vel ad pœnam judicetur,
nec sacramenta, (id est, Juramenta) nisi pro pace
vel alia necessitate, præsentur. Cap. ult. Debet judi-
cialis strepitus diebus conquiescere feriatis. Et
post recensita Festa ordinaria in fine additur:
Nisi necessitas urgeat vel pietas suadeat, usque adeo
convenit ab hujusmodi abstinentia, ut consentientibus
etiam partibus, nec processus habitus teneat, nec sen-
tentia, quam contingit diebus hujusmodi promulgari:
licet diebus feriatis, qui gratiâ vindemiarum vel
messium ob necessitates hominum indulgentur,
procedi valeat, si de partium processerit voluntate.
Ex his inferunt communiter omnes, præter mer-
catum, principaliter prohiberi actiones judiciales,
quæ dicuntur placitum, & sunt citatio partium;
formatio processus sive cognitio causæ & sententia;

quæ